

територіальними громадами прийняті рішення Про затвердження бюджетів на 2016 р., а до органів Казначейства подані всі необхідні документи для обслуговування, яке забезпечено в повному обсязі.

Вважаємо, що буде не зайвим зазначити наявність окремих проблемних питань в об'єднаних територіальних громадах, а це зокрема і проблеми планування та здійснення видатків, враховуючи неповністю вирішені питання пов'язані із створенням та реєстрацією виконавчих органів місцевого самоврядування (відділів освіти, охорони здоров'я, фінансових органів, тощо). Окремі об'єднані територіальні громади беруть на себе відповідальність та забезпечують функціонування бюджетних установ освіти та охорони здоров'я самостійно, інші – не створивши органів управління приймають рішення та передають отримані з державного бюджету освітню та медичну субвенції до районних бюджетів в по-

рядку визначеному Бюджетним кодексом України, які в свою чергу забезпечують утримання цих закладів.

Очевидно, що сьогодні повноцінно запрацювати об'єднанні територіальні громади не можуть. Це певною мірою і обумовлено низькою громадянською позицією українців відносно організації місцевого самоврядування. Питання, пов'язані з функціонуванням об'єднаних територіальних громад зараз перебувають в центрі досліджень провідних науковців у сфері державних та місцевих фінансів, а також практиків. Однак вважаємо, що головною метою влади повинен бути добробут її громадян, що і являється багатством країни. Саме тому, вирішення проблем функціонування об'єднаних територіальних громад в Україні, зокрема і щодо їх казначейського обслуговування – це пріоритетний напрямок розвитку нашої держави для підвищення соціального статусу і благополуччя населення країни.

Література:

1. Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» від 05.02.2015 № 157-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/157-19>.
2. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» щодо особливостей державної реєстрації органів місцевого самоврядування як юридичних осіб» від 25.12.2015 № 925-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/925-19>.

Вишньовська Катерина Сергіївна, *головний спеціаліст управління організаційно-виконавчої роботи Тернопільської міської ради*

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Функціонування та розвиток місцевого самоврядування значною мірою залежить від наявності в розпорядженні органів місцевого самовряду-

вання матеріальних, фінансових та інших ресурсів необхідних для виконання їх функцій.

Для повнішого і точного розуміння сутності, складу і структури механізму фінансового забезпечення функцій місцевого самоврядування є уточнення змісту дефініції «фінансове забезпечення», оскільки на сьогодні воно не має однозначного, загальноприйнятого трактування.

Фінансове забезпечення – це система джерел і форм фінансування розвитку економічної і соціальної сфер суспільства, зокрема, під фінансовим забезпеченням розуміють виділення певної суми фінансових ресурсів на розв'язання окремих проблем фінансової політики суб'єкта господарювання [1, с. 81]. Таким чином, під фінансовим забезпеченням доцільно розуміти сукупність фінансових ресурсів, які перебувають у сфері обслуговування суб'єктів господарювання та є основою їх розвитку.

Фінансове забезпечення місцевого самоврядування – це сукупність фінансових ресурсів, які формуються у відповідних фондах, перебуваючи у сфері обслуговування органів місцевого самоврядування, та є основою розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

Головним недоліком і проблемою чинної системи фінансового забезпечення функцій місцевого самоврядування вважається те, що вона не стимулює органи місцевого самоврядування у частині наповнення дохідної частини бюджету та до відповідальності за використання ресурсів. Система міжбюджетного фінансування не може

ефективно функціонувати, якщо вона не створює дієвих стимулів для органів місцевого самоврядування у нарощуванні ними економічної бази без загрози повної втрати додаткових доходів або їх значної частини. Сучасна система фінансового забезпечення місцевого самоврядування в Україні скоріше стимулює споживацькі настрої у витрачанні коштів, а не активну їх мобілізацію з потенційно можливих джерел.

Важливим напрямом розв'язання проблем фінансового забезпечення місцевих бюджетів є посилення зв'язку між соціально-економічним розвитком і бюджетним плануванням адміністративно-територіальних одиниць. На розрахунок доходів місцевих бюджетів практично не впливає соціально-економічна ситуація на території місцевого самоврядування та виконання програм розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

Для підвищення зацікавленості органів місцевого самоврядування у збільшенні надходження доходів до місцевого бюджету, розвитку місцевої економічної бази потрібно виділяти їм кошти пропорційно значенню показника, що відображав би внесок територіальних об'єднань у досягнення встановлених державою цілей. У ролі такого показника повинен використовуватися обсяг додатково зібраних доходів із територій конкретних територіальних одиниць або порівняльні темпи економічного зростання [2, с. 46].

В умовах постійного дефіциту власних фінансових ресурсів виникає необхідність удосконалення механізмів фінансового забезпечення регіонів, які повинні формуватися на основі чіткого

взаємозв'язку таких принципів фінансових відносин як пріоритетність, прозорість, ефективність фінансових аспектів бюджетної політики.

Забезпечення ефективного процесу регулювання міжбюджетних відносин потребує формування раціональної інформаційно-аналітичної бази, якою повинна стати система діагностики рівня децентралізації регіону, що передбачає не лише бюджетний моніторинг, але й аналіз соціально-економічних процесів в регіоні з позицій забезпечення його фінансової стійкості. Концептуальною основою такої системи діагностики рівня децентралізації повинен стати підхід ідентифікації факторів впливу на фінансовий стан регіону, що передбачає розмежування фінансово безпечних, ризикових, за-

грозливих та небезпечних факторів. Відтак, альтернативою врегулювання ситуації, що склалася є зміна підходу до формування трансфертів, який повинен враховувати відмінності у фінансових потребах регіонів, створювати умови для використання місцевими органами власного дохідного потенціалу, маневреність та прозорість розрахунку міжбюджетних трансфертів [3, с. 93].

Підсумовуючи, зазначимо, що основне завдання, яке постало перед владою, розробка та впровадження дієвого фінансового механізму, який дозволив би трансформувати дотаційні регіони у ті, що самостійно за рахунок належних їм засобів, спроможні розв'язувати будь-які власні проблеми.

Література:

1. Бондарук Т.Г. Місцеві фінанси: навч. посіб. / Т.Г. Бондарук. – К.: ДП «Інформ. Аналіт. Агентство», 2013. – 529с.
2. Сорока М.П., Якимчук А.Ю. Формування регіонального бюджету: навч. посіб. – Рівне: НУВГП, 2013. – 212 с.
3. Фінансове забезпечення сталого розвитку регіонів України: між бюджетні відносини та інноваційні інструменти стимулювання: монографія; за науковою редакцією д.е.н., проф. Вахович І.М. – Луцьк: Волинь поліграф, 2014. – 332 с.

Вітер Ірина Ярославівна, *головний спеціаліст відділу розвитку промисловості управління розвитку фінансів та реального сектору економіки Тернопільської облдержадміністрації*

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ

Побудова в Україні соціально орієнтованої, демократичної держави пов'язана з глибокими трансформаціями соціально-економічної сис-

теми – зміною форм власності і соціально-трудова відносин, інституціональних засад і розвитком ринкової інфраструктури, структурними і технологічними